

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rkeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951; bereczkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskat5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.

Adószám:18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):

Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szsueva@gmail.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

CSENDES készülés

Köszöntés

Ének: 356:1 („Felvirradt áldott szép napunk...”)

Ének: 356:2-3

Fohász

Olvasmány (ld. középen)

Imádság

Gyermekek az Úrasztal körül

Ének: 161:1 („Siess, keresztyén...”)

Alapige (ld. középen)

Igehirdetés (ld: a túloldalon)

Ének: KÉ 45 („Jöjj, Szentlélek...”)

Csend

Imádság

Mi Atyánk...

Hirdetések (ld. jobb oldalon)

Születésnaposok köszöntése

Ének: 199 („Adjunk hálákat...”)

Áldás

HIMNUSZ

ISTENTISZTELET
2024. március 17.

„A HITÜNK ALAPJA...”

címmel

Igét hirdet: Bereczk Dávid lp.

OLVASMÁNY: 1Kor 15,1-20

ALAPIGE: 1Kor 15,3-4

"Ezettekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdetem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. Átala üdvözültek is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem hiába lettetek hívők. Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: **hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint,** és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is. Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem Isten egyházát. De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és így lettetek hívők. Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak? Hiszen ha nem támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. Sőt Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert akkor Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el. Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje."

AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; péntek 16³⁰ Konfifl; 18⁰⁰ Oázis Ifl; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; továbbá hittanórák; Házi Biblia Körök
- * Keresztkéresek-kurzus: március 20-tól indul 8 szerda estén át – még lehet jelentkezni
- * Bibliaismereti Kurzus Nagyhéthez kapcsolódva dr. Pecsuk Ottó előadás sorozata: márc. 18., 22. este 18:30. 24-én pedig Záró alkalmunk lesz.
- * Húsvéti gyerekdélután: márc. 23. 15:00-tól, regisztrációhoz kötött!
- * Fénykereszt: Részletekről érdeklődni Soltészné Garay Rékánál!
- * Ifi hétvége: április 5-7., Inárcs. Március 22. a regisztráció határideje
- * Nyári gyülekezeti tábor: Nagybörzsöny július 14-18. Lutárné Évánál lehet jelentkezni. A tábor teljes ára 65.400 Ft
- * Beszámoló: Vizitáció Árpádföldön Baross téren Kőbányán. Igei szolgálat a Lónyaiban. Máté és Noémi esküvője
- * Az Urnatemetőnk a húsvéti időszakban a hétköznapiaktól eltérő nyitvatartással fogad minket, ez hamarosan megtalálható a honlapunkon, hirdetőtábláinkon.
- * Adó 1%-okhoz: Alapítványunk (közhasznúsági jelentése honlapunkon!)adatai a fejlécben; a Magyarországi Református Egyház technikai száma: 0066

Kedves Testvérek, keresztyény gyülekezet!

Már csak két hét, és elkezdődik a nagy hét! Az igehirdetések, bibliavásások és imádságok által újra élhetjük, és újra érthetjük a virágvasárnap, az utolsó vacsora, a nagypéntek és a húsvét innepét, elgondolkozhatunk annak üzenetén, jelentésén. Ebben lehetett segítségünkre a böjti időszak 40 napja. Ebben lesz majd segítségünkre azok a Bibliaismereti előadások, amiket Dr. Pecsuk Ottó fognak nekünk tartani az őszövetségi igékről, ígéretekről, amik Jézusban teljesedtek be. És a mai napi istentiszteletünkben is arra indít minket az Ige, hogy hitünk alapjai, fontos sarokpontjai újra eszünkbe legyenek vésvé, de még inkább újra megerősítsük magunkban az Úr Jézusnak adott feleletet, amit a mi elhívásunkból kaptunk.

Tesszük ezt két okból. Egyrészt azért, mert a házi bibliaköreinkben, a korinthusiakhoz írt első levél tanulmányozásában most jutottunk el a mai igazsághoz. Másrészt pedig azért, mert a felolvasott rész problémái, kérdései ma is aktuálisak. Ha nem is szóról szóra, de mögöttes tartalomként van egyezés. Persze, ahhoz hogy meglássuk a közös pontokat, alá kell merülnünk az Igében, hogy meglássuk és szétszálazzuk az akkor és most közi különbséget. Erre teszünk most kísérletet, hogy ezt felfedjük.

Azt első 11 versben, különös képpen pedig a textusban hitünk, reménységünk alap gondolatai, legfőbb kijelentései hangoznak el. Ami hát érdekes, ha belegondolunk, hogy az egyébként a levélünk végén vagyunk, és az eddigi 14 részben is oly sok fontos, alapvető tanításról, útmutatásról volt szó. Azt hihetné az ember, hogy itt a vége egyfajta levezetés jön, könnyedebb témák, vagy sokkal inkább gyakorlatiasabbak. Mégis ez a szakasz az, ami hitünk alapjával foglalkozik – a reménységünk alapjával.

Bár, tegyük hozzá, ez nem egy új témát vezet fel, nem egy új lecke következik az ige tanulmányozásában. Inkább mondhatnánk összefoglalásnak is, a témazáró dolgozat előtt. Gondolom, nem éppen kellemes emlékeket hozok fel ezzel a gondolattal. A hangulat a levélben hasonló lehet. Az *"eszetekbe juttatom"* szó, amit a károli biblia *"tudtotokra adom"* nem olyan dologra vonatkozik, ami tökéletesen ismeretlen lett volna. Pál kvázi "emlékezteti" az olvasóit, (és most minket is) olyan dolgokra, amikkel már párszor találkoztak, de valamiért mégsem jegyezték meg őket, kimentek a fejükből, vagy nem figyeltek eléggé. És most Pál ismét elmagyarázza, "tudtukra adja" a tanítást.

Mi is ez a tanítás? Az evangélium. Az örömhír. És itt kicsit el kell távolodnunk a témazárás képtől, mert nem egy bonyolult, nehezen megjegyezhető dolgot kér számon az apostol. Olyan örömhírről beszél, amiről már korábban szó volt. Régebbi találkozásokon maga Pál hirdette. És – ami a lényeg – ők is értettek, befogadták elméjükbe, szívükbe, életükbe. Amiben meg is maradtak. Ami mellé letették a bizonyos garast. Amire a szavukat adták. Az esküvői fogadalmakban, ami például tegnap, Máté és Noémi esküvőjén is elhangzott, ezekben mutatkozik meg a teljes odaadás, kiállás a mellett, amiben hisznek és amiben élni szeretnének. Az ilyen kijelentéseket vonhatják vissza, nem cserélhetik le mással, ezen állanak. De eszükbe juthat Luthernek az a híres mondata, amit állítólag a bíróság előtt mondott, az evangéliumi igazságokat védve: *"Itt állok, másként nem tehetek."*

Az evangélium ismerete vezet ilyen szilárdsághoz, állhatatossághoz. Ez által az evangélium által nyerhetnek üdvösséget. És mindezek után válik furcsává, hogy ilyen embereket mégis mért kéne *"emlékeztetni"*? Nem tudják ezt maguktól? Nem ebben mozognak és élnek? Nem szétszakító ellentmondás ez? Kognitív disszonancia

Hát testvérek, pontosan erre mutat rá a mai igénk! Pál két dolgot állít szembe egymással: az evangélium fő titkát, ami Krisztus üdvyszerző halála akit eltemettek és aki harmadnap feltámadt a halálból. Ezt állítja szembe a korinthusiak azon elképzeléseivel, hogy a halottak nem támadnak fel.

Hogy akkoriban mi állhatott e gondolat háttérében, milyen filozófia volt mögötte, jó kérdés. Lehetet materialista kételkedés. Azaz: nincs, semmi, csak a test, csak az a világ, és halálunkkor minden megsemmisül. Lehetet a lélek vándorlása, a reinkarnáció, mely gondolat már akkor is terjedt, nem csak ma. De lehetett az is (talán ehhez álltak a legközelebb a korinthusiak) hogy a *"feltámadás"* egy lelki, spirituális dolog, ami a hitre jutással történik meg velünk. Ez által, minden, ami testi, ami a mulandó világhoz tartozik, nem számít semmit. Lényegtelen, miként élünk, és hogy mi lesz velünk a halálunk után.

De most itt álljunk meg egy pillanatra! Még mielőtt rátérnénk ezen állítások valótlanására, és mielőtt az ige eszünkbe juttatja az evangéliumot! Amiről eddig szó volt, az az akkori kor problémái, kérdései. És mi a helyzet a ma kérdéseivel? Hogy állunk a mi kérdésinkkel, problémáinkkal?

Kedves testvérek. Arra a kérdésre, hogy kicsoda számotokra Jézus, mit mondanátok? Talán ilyen tulajdonságokat, hogy kedves, segítőkész, irgalmas, megbocsátó, hatalmas, bölcs, szent. Ahányan vagyunk, annyi féle válaszunk lehet. És ha nem tévedek, akkor a válaszunk megmutathatja azt is, hogy mi tartunk fontosnak, mi áll hozzánk közelebb. Számomra például Jézus a halált legyőző, erős Isten! Emellett az, hogy a halottból ismét élővé lett, valamint hogy megbocsátja bűneinket, arra indít el, hogy mindig érdemes újra kezdeni! Amit most elmondtam, az az én történetem. Ehhez élethelyzetek, történetek kapcsolódnak. A tiétek más lehet, máshol lehetnek a hangsúlyok, máshogyan néz ki a történet. De emiatt talán máshol van a fókusz. Más miatt szeretjük Jézust. Más miatt kötődünk hozzá! Más ragad meg minket abból a sok tulajdonságból, ami ő volt ezen a földön. Ez a fajta sokszínűség, alapjában áldás is lehet. Abban az esetben, ha nem csak arra ez egy dologra fókuszálunk, ha nem csak azzal foglalkozunk!

Persze könnyű azt mondani. Mármint, gondoljanak bele. A evangélium az, hogy Jézus feltámadt, legyőzte a halált. Ez az igazság megszólítja azokat, akik halálközeli élményben volt részük. Megszólítja azokat, akik a gyász fájdalmát hordozzák szívükben, remény keltve. Szól a haldoklóknak, vagy azoknak, akik úgy érzik, életük napjai a véghez közelednek. De vajon mit érthet meg ebből egy gyermek? Vagy egy lázadó, de inkább kíváncsi, a világot felfedezni akaró tinédzser? Mit fog fel ebből az a fiatal felnőtt, aki az élet kapujában állva, úgy érzi, övé a világ és elindul, hogy ezt bebizonyítsa, vagy legalábbis megpróbálja? A halál és a feltámadás képeivel indítjuk el a friss házásokat közös életükre? Ezek az igazságok jutnak eszünkbe, mikor gyermekünket tartjuk a karunkban, vagy fogjuk a kezüket?

Valljuk be, nem feltétlenül. Számomra is csupán azért vált fontossá a feltámadás, mert kis gyerekként félve a haláltól, ő benne egy győztest láttam.

A halál és a feltámadás talán nem hitünk legfontosabb pillérei, a sok közül, amit eddig életünk tartóoszlopa volt. És a korinthusiaknak sem volt az. Nekik konkrét dolgok miatt, nekünk kicsit komplikált dolgok miatt.

És itt jön a lényeg! Még pedig az, hogy valójában a feltámadás hitünk legfontosabb pillére! Valójában ez áll, vagy bukik minden. Ha ez nincs, akkor valójában az egésznek nincs semmi értelme, amit itt csinálunk. Erről beszél Pál is. Akkor hiábavaló az igehirdetés, a korinthusiak hite,

reménysége, szeretete. Akkor ők minden embemél nyomorultabbak. És így hiábavaló a mi hitünk, reménységünk is. Hiszen bűnöket megbocsátó, a hibákat kijavító, a betegségekből gyógyító, a bánatot öröme fordító kegyelmet a feltámadás teszi valóságossá, ékes bizonyítékká – ha az nincs, nem lehet biztos reménységem ezekről. És az a szomorú, látva a világunkat: hogyha ez nincs, akkor nincs reménységünk semmi másban sem, semmi mástól. E nélkül olyan az élet, mint szomjan halni a forrás mellett, vagy a célegyesben feladni a versenyt!

Ezért fontos megértenünk, akár újra és újra, azt az evangéliumot, amit Jézustól kaptunk! A halál véget vet bármely akarásnak, tervnek, s egyáltalán mindennek, amit akár fontosnak, akár kevésbé fontosnak tekintünk. Ez a halál az Isten ítéletével való szembenézés a bűn miatt. Jézus pedig ezt élte át, ítélet alá esett - csak nem a maga bűnével kapcsolatban, hanem a miénkel. Jézus Krisztus temetésében engedte önmagát is sírgödörbe tenni. Kockára tette saját dicsőségét, örökkévalóságát, királyságát. Engedte, hogy a bűn következménye ennyire érvényesüljön őrajta. Egészen kiürítette a méreg poharat, hogy egyetlen csöpp se maradjon az ember számára.

És mikor ezt megtette, nem halt bele. Nem győzte le őt a halál. Megmutatta (éppen a halál vállalásával), hogy ő Úr a halál felett. Feltámadt! Páratlan kincsé válik ez számunkra, a világ számára, testvérek. Ő általa lesz élet a halálban, szabadulás a rabságban, romolhatatlanság a romlandóságban, feltámadás a halál völgyében.

Mika Waltari nagysikerű regényében, az Ország titkában a főhős ezt az országot nem a csodákat tevő, sokakat tanító Jézusban látta meg, hisz ő nme is volt ott. Ő az országot a szenvedő, haldokló Krisztusban látta meg, és abban, hogy legyőzte a halált és feltámadt! Ez indítja őt arra, hogy a regényben utánajárjon mindennek és emlékirataiban megírja az ország titkát!

Az örömmüzenet nem az, hogy majd eljön a megváltás, mint ahogy a korinthusiak képzeltek, vagy ahogy néha mi is úgy képzeljük – az az örömmüzenet, hogy már eljött! Térjete meg, mert elközelített az Isten országa!

És ezt megértheti egy gyermek, egy lázadó tini, egy útját kereső fiatal, egy friss házias és gyermekét ölelő szülő is. Halálból élet! Jézus halálából van neked életed! Neked, a melletted ülőnek, akire most gondolsz, mindenkinek! És ugyan én magam nem tudom halálom napját, de így válik számomra a feltámadás hitem alapjává – hogy életem van általa. Rádadásul, örök életem van általa. Valóságosan!

Pál emlékezteti a korinthusiakat. Az ige minket emlékeztet. Hát emlékezzünk! És ne felejtsünk! Hanem éljünk! Mert van életünk! Halálból élet! Ámen!

 Bercz Dávid